

UDE PÅ EN SLETTE BOEDE EN GIRAF -
FAMILIE SOM HED PLETTESEN TIL EFTER -
NAVN. NU SKULLE FAMILIEN HAVE EN
BABY. DE VILLE HELST HAVE EN PIGE
FOR DE VAR SÅ SØDE. OM FORMID -
DAGEN KOM DET LILLE FØL TIL VERDEN.
DET VAR HVIDT SOM ALLE ANDRE GIRAF -
UNGER ER NÅR DE BLIVER FØDT. ALLE
GIRAFFER FÅR NEMLIG FØRST PLETTES
NÅR DE HOLDER OP MED AT DRIKKE
MÆLK, MEN DENNE GIRAF VAR MEG -
ET SART SÅ MODEREN BLEV VED MED
AT GIVE DEN MÆLK OG DEN BLEV
VED MED AT VÆRE HVID MED RØDE
ØJNE FORDI DEN GRÆD OG GRÆD
NÅR DENS SØSKENDE DRILLEDE DEN.
OG EN DAG SAGDE DEN TIL SIN MOR
AT DEN HELLERE VILLE ~~FLYTTE HJEM~~
~~MEFRA~~ HAVE RIGTIG MAD OG VÆRE
PLETTET MEN MODEREN DER VAR SÅ
BANGE FOR SYGDOMME — HUN KUNNE
BLIVE SMITTET — OG SAGDE NEJ. DU
MÅ FLYTTE HJEMMEFRA HVIS DU IKKE
KAN HOLDE DIN FAMILIE UD. DEN LIL -
LE GIRAF BLEV MEGET KED AF DET.
MEN DEN GIK OG GIK OG TIL SIDST
KOM DEN TIL EN ANDEN GIRAFFAM -
ILIE HVOR DEN SPURGTE OM DEN

KUNNE FÅ EN PLADS I HUSET. MEN DE
VILLE IKKE HAVE EN HVID GIRAF I HUSET.
SÅ NU MÅTTE DEN IGEN FLYTTE. DEN
GIK IGEN MEGET LANGT. EN DAG NÅEDE
DEN TIL EN KLIPPEHULE. UDEN FOR HUL-
EN SAD EN LILLE LØVE. DEN HAVDE DE
SØDESTE ØJNE SÅ GIRAFFEN TÆNKTE
AT DET VAR NOK EN HUNLØVE, SÅ
DEN ~~TÆNKTE~~ SAGDE: "DU HEDDER NOK
SIMBA DET ER SÅDAN ET PÆNT PIGE-
NAVN OG DET PASSER JO OGSÅ GODT
TIL DIG". PLUDSELIG BEGYNTE TÅRENE
AT TRILLE NED AF KINDERNE PÅ LØVEN.
HIVAD ER DER I VEJEN SPURGTE GIRA-
FFEN. JEG ER IKKE NOGEN HUNLØVE
GRÆD LØVEN. JEG ER EN HANLØVE UD-
EN MANKE OG JEG BLIVER DRILLET
FRA MORGEN TIL AFTEN. MEN HVAD
ER DU FOR EN, DU LIGNER IKKE EN
ANMIDELIG GIRAF. DU HAR JO INGEN
PLETTER. JEG ER EN ULYKKELIG GIRAF.
FOR MIN MOR VILLE ~~IKKE~~
KUN GIVE MIG
MÆLK OG NU ER DET FORSENT OG
JEG KAN IKKE FÅ NOGEN PLETTER
MEN VI TO KUNNE BLIVE GODE VEN-
NER VI HAR JO SAMME PROBLEMER.
MÅSKE MÅ JEG BO HOS DIG OG SÅ
KAN VI LEGE. DET VAR EN GOD

IDE DET VIL JEG SPØRGE MINE FOR-
ÆLDRE OM. SÅ GIK DE IND I HULEN.
INDE I HULEN VAR DER HYGGELIGT
DER VAR BARE IKKE SÅ HØJT TIL
LOFTET SÅ GIRAFFEN MÅTTE BØJE
SIG FOR IKKE AT SLÅ HOVEDET. HEN-
NE I KROGEN STOD EN LØVE OG SPRÆK-
KEDE EN ZEBRA OP, FADEREN SAGD HEN-
NE I ET HJØRNE AF STUEN OG LÆSTE
AVIS. DET VAR IKKE LØVENYT HAN LÆS-
TE I MEN ZEBRANYT SÅ HAN HAVDE
NOK HUGGET DEN FRA ZEBRAEN.

DEN LILLE LØVE GIK TIL FADEREN OG
SAGDE: „FAR MÅ DEN HVIDE GIRAF IKKE
BO HOS OS. DEN HAR NEMLIG INGEN PLET-
TER OG BLIVER DERFOR DRILLET“. DET
MÅ DU SPØRGE MOR OM JEG SKAL IKKE
LAVE MADEN. SÅ GIK DE HEN TIL MODEREN
OG HUN SAGDE DET MÅTTE GIRAFFEN DA
GODT. LØVEN OG GIRAFFEN KUNNE IKKE
SOVE SAMMEN FOR DE HAVDE FØRSKEL-
LIG LÆNGDE. SÅ GIRAFFEN MÅTTE SOVE
PÅ GULVET. DEN VAR LIGEGLAD HVOR
DEN SOV FOR NU HAVDE DEN FÅET
EN VEN.

INDE I STUEN

DE TRE UNGER OG FORÆLDRENE FLYTTER.

SKORSTENSFEJEREN

UDEN FOR EN STOR BY VAR DER EN LILLE LANDSBY SOM HED SOTRUP. I LANDBYEN BOEDE DER FOR IKKE RET LANG TID SIDEN EN SKORSTENSFER. HAN BOEDE I ET LILLE SORT SKUR. INGEN VIDSTE AT HAN BOEDE DER, INGEN VIDSTE AT HAN OVERHOVEDET VAR TIL. MAN TROEDE BARE SKURET STOD DER TIL CYKLER, FORØVRIGT VAR DER INGEN DER TURDE NÆRME SIG DET, FORDI MAN TROEDE DET SPØGEDE I DET. OG DET VAR ET HELD FOR SKORSTENSFEJEREN; HAN VAR NEM-LIG EN HEMMELIG SKORSTENSFEJER. HVIS HAN NOGENSINDE BLEV SET AF EN VOKSEN BLEV HAN TIL LUFT. SKORSTENSFEJEREN SOM HED JENS TOG IND TIL BYEN KLOKKEN 1 OM NATTEN, HVOR NÆSTEN ALLE VAR GÅET TIL RO. SÅ STILLEDE HAN SIN STIGE OP AD ET BESTEMT HUS OG KRAVLEDE OP TIL SKORSTENEN FOR ALT DET SORTE SKIDT. SÅ KALDTE HAN NED GENNEM SKORSTENEN: „NUSSE, ER DU DER?“ EN LILLE DRENG KOM TIL SYNE DERNED: „JA.“ JENS KASTEDE ET STORT STYKKE KLÆDE NED TIL HAM. DRENGEN VIKLEDE KLÆDET OM SIG FRA ØVERST TIL NEDERST. JENS FIREDE ET REB NED OG SAGDE: „HOLD SÅ GODT FAST.“ NUSSE TOG FAT I REBET OG JENS HEJSEDE HAM OP.

NUSSE HED ALTSÅ IKKE NUSSE, DET VAR
BARE NOGET JENS KALDE HAM. HAN
VAR SEKS ÅR OG VAR FØDT I STORBYEN.
BYEN VAR SÅ STOR AT DET TOG MANGE
UGER FOR EN LILLE DRENG AT SE ALT
DET SJØVE I BYEN. MEN JENS HAVDE
LOVET AT HAN VILLE VISE HAM RUNDT.
NUSSES FORÆLDRE VAR NÆSTEN ALDRIG
HJEMME, SÅ DE HAVDE IKKE TID.
DE VIDSTE ALTSÅ IKKE NOGET OM JENS.
JENS KOM DER HVER AFTEN, OG GIK
TUR MED NUSSE I BYEN, OG FOR HVER
BYGNING ELLER STATUE DE SÅ KUNNE
HAN FORTÆLLE EN HISTORIE OM.
MEN SÅ EN DAG DA HAN ~~KALDE~~ KALDE
NED I SKORSTENEN KOM DER INTET
SVAR. JENS SATTE SIG NED OG TÆNKTE
HVAD DER KUNNE VÆRE I VEJEN.
HAN TRAK STIGEN OP PÅ TAGET FOR
INGEN SKULLE OPDAGE DEN. 2 MINUT-
TER EFTER KOM DER EN MAND UD
AF HOVEDDØREN, JENS TÆNKTE AT DET VAR
EN TYV FOR HAN HAVDE EN POSE PÅ
RYGGEN SOM DET RASLEDE I. JENS
TOG SIN STIGE OG SMÆKKEDE DEN
NED OVER HOVEDET PÅ TYVES. TYVEN
SKREG OG MENNESKER KOM STYRTEN-
DE. ALLE SPURGTE I MUNDEN PÅ HIN-
ANDEN: "HVEM FANGEDE TYVEN. EN MAND
HAVDE SET EN SKORSTENSFEJER PÅ TAGET,
MEN DA JENS FORSVANDT MED DET SAMME
TÆNKTE MANDEN IKKE MERE PÅ DET.

MEN SÅ VAR DET SKET MED SKOR-
STENSPEJEREN.

DA NUSSE VAR BLEVET 10 ÅR VAR HAN
BEGYNDT AT GÅ TURE PÅ LANDET ALENE
I STEDET FOR I BYEN. EN DAG DA HAN
KOM UD TIL SOTRUP SÅ HAN EN STIGE
LIGGE VED DET LILLE SORTE SKUR.

SLUT

Den forkerte hatifnat

1

En hatifnat plejer at være hvid med sorte øjne men den forkerte hatifnat var lysseblå med gule øjne. De fløj helst i ulige tal 3, 5, og talte nesten aldrig. Men den forkerte hatifnat som forresten hed Fnaf brød sig ikke om at flyve og de andre drillede ham. Til sidst begav han sig ud i verden. Da han havde gået i ti dage, var der noget som hoppede i græsset. Fnaf blev så forskrækket, at han bløgnede. Men det var bare en frø. "God dag, jeg hedder Grønne" sagde frøen. "Hvad hedder du?" "Jeg hedder Fnaf" sagde Fnaf. "Hvor skal du hen?" "Jeg vil bare være her fra" sagde Grønne. "Så kan ~~vi~~ vi følges kom lad os gå." "Hvor ~~skal vi~~ skal vi gå hen?" "Lad os gå gennem skoven." "Ja".

Da de var nået ud af skoven, var det ~~2~~ 2 ved at blive mørkt, og de lavede en hule som de sov i. Den næste morgen spiste de brød, og bagefter gik de videre. Ved middagstid nåede de et lille hus ~~og~~ og bankede på, en stor trold lukkede op. "I kommer som I var kaldt, for i går fandt jeg ~~to~~ to prinsesser som var foret vild, og jeg har ikke tid til at følge dem hjem. Så får I nok en stor belønning, de bor i det store slot på Rosenkjæret" sagde trolden. "Det ~~kan~~ kan vi da godt" sagde Grønne. "Godt der står en vogn i stalden." "Nå farvel". Inde i stuen fandt de de to ~~to~~ prinsesser, den ene var en lille lyseblå hatifnat lige som Fnaf, og han syntes hun var så sød. Imens Fnaf tænkte det, fortalte Grønne, at trolden havde sagt, at de skulle følge dem hjem. De blev vældig glade, Fnaf

Gik øjeblikkeligt ud og spændte for. Den lille lyseblå hatifnat prinsesse sagde hun hed Fnaf, og den anden hed Elisa. "I hvilken retning skal vi ~~høre~~ høre i?" spurgte Elisa. "Aner det ikke" sagde Fnaf. "Det gør jeg" sagde

Fnaf

Elisa

Grønne, viskal køre mod nord". [3]
"Tak Grønne" sagde Elisa, idet hun tog
Grønne op og gav ham et kys på
panden. Bum! krats! tju! i stedet
for en frø, stod der en prins. Elisa
blev så forskrækket, at hun besvimede,
men da hun kom til sig selv igen,
havde hun allerede fundet på, hvad
Grønne skulle hede, han skulle hede:
prins Poul. Da de nåede Rosen-
bjerget, havde de fundet ud af at
Fnit og Fnaf skulle giftes og Prins
Poul og Prinsesse Elisa skulle
giftes. To timer senere nåede
de slottet og der blev stor glæde.
alle blev sat igang med at lave
parat til festen. Fnit og Fnaf, Elisa
og Poul blev gift
og de levede
lykkeligt til
de døde.

Slut

